

INHOUD

	Voorwoord	6
1.	Bruikbaar	8
2.	Vragen	18
3.	Gezien	28
4.	Eenzaam	38
5.	Vergeven	48
6.	Kom	58
7.	Identiteit	68
8.	Vrij	78
9.	Veilig	88
10.	Geliefd	98
11.	Samen	108
12.	Gevormd	118
13.	Gebroken	128
14.	Genade	138
15.	Afscheid	148

VOORWOORD

Elisabeth viert feest! Het magazine bestaat alweer negentig jaar. In al die jaren mochten lezers geïnspireerd worden door de vele interviews, achtergrondverhalen, columns, gedichten en bijbelstudies in het tijdschrift.

Tineke Tuinder heeft menig keer een bijdrage geleverd aan het blad in de vorm van een bijbelstudie of gedicht. Daarom ben ik verheugd dat dit boek van haar hand verschenen is, juist in het jubileumjaar van *Elisabeth*.

De titel van dit boek is ontleend aan het mooie en bekende lied, waarvan de eerste regels luiden: *Ga met God en Hij zal met je zijn, jou nabij op al je wegen, met Zijn raad en troost en zegen.*

Vaak zingen we dat lied aan het eind van de kerkdienst, als we Gods zegen hebben ontvangen en die ook weer aan elkaar mogen doorgeven. Het is een eenvoudig lied met een enorm bemoedigende inhoud. God is erbij, waar je ook bent, wat je ook doet en wat jou ook overkomt. Dat roept tegelijkertijd vragen op. Vragen die we allemaal hebben. Waar was God toen ik dat ongeluk kreeg? Waar was Hij toen er bij mij ingebroken werd? Waar is Hij nu ik ziek ben? Werkloos? Depressief?

Waar? Het antwoord: 'Jou nabij op al je wegen, met zijn raad en troost en zegen.' Dat klinkt misschien als een gemakkelijk antwoord. Maar Tineke Tuinder is niet iemand van de simpele antwoorden en clichés. Haar zoeken naar antwoorden is integer, diepgravend, ingegeven door Gods Woord en haar eigen doorleefde geloof. Met zijn *raad en troost en zegen*. Die drie vind je ook terug in dit boek met overdenkingen. Ik geef enkele pareltjes als voorbeelden.

RAAD

Nadenken over lijden en gebrokenheid levert soms nieuwe inzichten en antwoorden op, maar vaak ook nieuwe vragen en twijfels. Pasklare

verklaringen zijn er niet. Deze overdenking is daarin geen uitzondering, maar wil je wel aansporen om God in zijn waarde te laten en je vervolgens in kinderlijke afhankelijkheid aan Hem over te geven. Vanuit het volle vertrouwen dat Hij je draagt, dwars door alle vragen, twijfels, verdriet, onrecht en tranen heen.

TROOST

Het betekent een enorme troost te weten dat God je draagt en troost op zulke momenten van verlies en pijn. Dat Hij begrijpt wat je voelt en je verdriet niet bagatelliseert.

ZEGEN

En bovenal wil Hij je zegenen met zijn nabijheid, zijn goedkeuring, zijn genade en liefde, die altijd genoeg zijn, wat het leven ook brengt.

De schrijfster weet met haar teksten aan te sluiten bij het dagelijks bestaan. Ze geeft voorbeelden uit haar eigen leven en dat van anderen zodat je het gevoel hebt: dit herken ik, dit gaat ook over mij. Behalve de bijbelstudies schreef Tineke ook de gedichten.

Ik vind het fijn dat in dit boek eveneens de prachtige foto's van 'onze' natuurfotograaf Teun Veldman zijn opgenomen.

In dit waardevolle boek vieren tekst en beeld samen feest. Ter gelegenheid van negentig jaar *Elisabeth*. En ter ere van de Schepper die het mogelijk maakte.

Thea Westerbeek

Hoofdredacteur *Elisabeth*

1. *Bruikbaar*

LEZEN: LUCAS 1:5-25

Gezegend

*De HEER zal zegen op zegen schenken
aan jullie en je kinderen;
wees gezegend door de HEER,
Hij heeft hemel en aarde gemaakt.*

- PSALM 115:14-15

Ze waren al op leeftijd, Elisabet en haar man Zacharias. Een gezegend leven lag achter hen en ze hadden een cv waar je mee thuis kon komen: 'Beiden waren rechtvaardig in Gods ogen en leidden een onberispelijk leven, geheel volgens de geboden en voorschriften van de Heer' (Luc. 1:6).

Een lang en vruchtbaar leven, al gold dat laatste alleen in geestelijke zin. Tot hun grote verdriet was hun huwelijk kinderloos gebleven, 'want Elisabet was onvruchtbaar' (Luc. 1:7). Met die vier woorden wordt meteen de vinger op de zere plek van haar leven gelegd. Geen kinderen, geen nageslacht ... alleen wie dat aan den lijve ervaart weet hoe diep die pijn kan gaan en hoe gevoelig dat litteken een leven lang kan blijven. En met haar woorden uit Lucas 1:25 impliceert Elisabet ook nog eens hoe haar onvruchtbaarheid haar dagelijks achtervolgde: 'Dit heeft de Heer voor mij gedaan, toen Hij zich mijn lot aantrok en mijn smaad onder de mensen wegnam.'

In al die jaren heeft hun leven een vertrouwde routine gekregen – Zacharias verricht zijn werk als priester en Elisabet naar alle waarschijnlijkheid als huisvrouw –

twee oude mensen, woonachtig in een stad in Judea. Maar oud zijn betekent niet automatisch uitgerangeerd zijn. Op het etiketje van dienst aan de Heer staat geen uiterste houdbaarheidsdatum. Je wordt niet naar de zijlijn verbannen enkel en alleen omdat je een bepaalde leeftijdsgrens bent gepasseerd. Gods plannen omvatten elke dag van je leven, van de allereerste tot en met de allerlaatste. En de eeuwigheid die daarop volgt ...

Elisabet mag ook dat aan den lijve ervaren – het onmogelijke wordt mogelijk door inmenging van de Allerhoogste zelf. Hij opent haar moederschoot en gebruikt haar trouw, haar leven en haar lichaam om de heraut van de Heer Jezus ter wereld te brengen, een profeet van de allerhoogste God die voor de Redder zal uitgaan om zijn volk voor te bereiden op zijn komst. (Luc. 1:76).

Zo droeg ze nog vrucht op haar oude dag, letterlijk door een kind ter wereld te brengen, geestelijk door beschikbaar te zijn.

Ze was niet te oud om door God te worden ingezet. Zoals ook Mozes niet te oud was om een heel volk uit Egypte door de woestijn naar het Beloofde Land te leiden. Zoals ook de profetes Anna niet te oud was om God dag en nacht te dienen in de tempel.

Je bent nooit te oud om je door de Heer te laten gebruiken. Met al je lek en gebrek, je mogelijkheden en beperkingen kan en wil Hij je, op welke wijze dan ook, inzetten zodat ook jij op jouw unieke plaats en wijze nog vrucht kunt dragen als je op leeftijd bent ...

LEZEN: PSALM 84

Gezegend is de vrouw
die wandelt met haar Heer,
Hem als een kind haar Vader noemt,
wil leven tot zijn eer.
Die als de zon haar leven warmt
en zegent met haar gloed,
beseft dat God haar leven leidt,
in voor- en tegenspoed.

Gezegend is de vrouw
die wandelt met haar Heer,
haar leven in Gods handen legt,
vertrouwend, telkens weer.
Die als de stormen woeden,
in 't midden van de nacht,
haar eigen zwakheid onderkent
en put uit Jezus' kracht.

Gezegend is de vrouw
die wandelt met haar God,
Hem dagelijks zoekt met heel haar hart,
gehoorzaamt zijn gebod.
Die trouw haar Heer blijft volgen
op 't ruwe, smalle pad,
tot haar geloof aanschouwen wordt,
daar in die gouden stad.

*Gezegend is hij
die op de HEER vertrouwt,
en zich veilig weet bij Hem.
Hij is een boom aan een rivier
met wortels tot in het water.
Hij heeft geen last van de hitte,
zijn bladeren blijven groen.
Een tijd van droogte deert hem niet,
hij blijft vrucht dragen.*

- JEREMIA 17:7-8

Seizoenen

Alles wat Hij doet is goed op zijn tijd.

– PREDIKER 3:11

De woorden van de schrijver in het derde hoofdstuk van het boek Prediker vatten het hele leven als het ware samen in een paar zinnen. Het leven dat bestaat uit seizoenen. Het leven dat vaak zo ongrijpbaar en ondoorgrondelijk is. Als Noach na de zondvloed de schoongewassen aarde betreedt en God een offer brengt, belooft God hem dat zolang de aarde zal bestaan, de seizoenen elkaar zullen blijven opvolgen. Met de daarbij behorende veranderingen en activiteiten.

Zoals de aarde jaargetijden kent, kent ook ons leven seizoenen. Prediker geeft er in bovenstaand bijbelgedeelte een aardige opsomming van. 'Alles heeft zijn uur, alle dingen onder de hemel hebben hun tijd ...' (Pred. 3:1)

Seizoenen onderscheiden ons leven bijvoorbeeld in jeugd, volwassenheid en ouderdom. Maar ze symboliseren ook wat ons overkomt in het leven.

Het voorjaar zou je dan kunnen zien als een periode van beloften, van verwachtingen. De zomer is dan als het ware de tijd in je leven dat alles tot volle bloei is gekomen, dat je leven rijk gezegend en voorspoedig verloopt. De herfst lijkt daarentegen verlies en versombering te brengen, maar ook kleur en vruchten voor de maanden die komen. De winter, ten slotte, is een periode dat er op het eerste oog niet veel gebeurt, dat alles doods lijkt en stil. Maar schijn bedriegt.

Juist in de winter gebeurt er van alles onder de oppervlakte, om de grond weer klaar te maken voor het nieuwe leven dat in het voorjaar uitspruit.

Ook in de Bijbel zien we het ritme van de seizoenen. Tijden van verwachting, tijden van vernieuwing, tijden van bloei, maar ook tijden van verlies, van stilte, van wachten. Denk maar aan de lange 'winter' tussen de laatste woorden van Maleachi en de geboorte van Jezus ...

Elk seizoen in ons leven heeft tot doel optimaal vrucht voort te brengen voor God. Maar er zijn maar weinig gewassen die het hele jaar door vrucht dragen. Dat maakt die vruchteloze tijden niet minder zinvol. Je bent echt niet alleen bruikbaar als je in volle bloei staat, maar minstens even waardevol in de stilte van je leven, als er op het oog niets lijkt te gebeuren, maar God diep vanbinnen aan het werk is.

Herken je de seizoenen in jouw leven? Herken je met name de winterperiode – een tijd van wachten, een tijd dat er niets lijkt te gebeuren in je leven, dat God misschien wel ver weg lijkt? Vergeet dan nooit dat ook in de winters van je leven, ook in die barre tijden, Hij trouw is tot in eeuwigheid en het werk van zijn handen nooit zal loslaten.

Ooit, als deze aarde en hemel ophouden te bestaan en plaatsmaken voor een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, komt er voorgoed een einde aan de seizoenen van groei, stilstand, verlies, winst, bloei en verval in ons leven. Dan is Gods werk in ons voltooid.

Bruikbaar

*Als iemand zich van dit alles heeft gereinigd,
zal hij een edel gebruiksvoorwerp zijn, geheiligd,
nuttig voor zijn meester, voor elk goed doel geschikt.*

- 2 TIMOTHEÛS 2:21

Een tijdje geleden brachten we een bezoek aan Iittala, een klein Fins dorpje met zo'n duizend inwoners dat niettemin wereldwijd bekend is om het mooie glaswerk dat daar wordt vervaardigd. Daar in Iittala woonden we in een glasfabriek een demonstratie glasblazen bij.

Het was een boeiend gezicht. Om te beginnen werd een homp glas aan een staaf uit het vuur gehaald en vervolgens met vuur en verschillende andere hulpmiddelen gevormd, gecorrigeerd en geperfectioneerd tot het doel dat de glasblazer ermee in gedachten had.

Tijdens dat hele proces probeerden wij als toeschouwers te raden wat het eindresultaat zou worden. We begonnen met een glas, toen een vaas, een lamp, een bol, een vogel en zagen tot onze verbazing dat het uiteindelijk een grote, ronde, platte schaal werd. Een schitterend stukje vakmanschap. Kleurrijk en perfect. Gereed voor het doel waarvoor het was gemaakt.

Groeien in geloof is een proces van heiliging en verandering. Wij leveren ons aandeel in dat proces, maar bij alles moeten we ons ervan bewust zijn en aanvaarden dat God het voor het zeggen heeft. Hij heeft in gedachten hoe jij

moet worden en Hij gaat met jou aan het werk. Kneden, bijschaven, corrigeren en perfectioneren ... Niet dat we eerst volmaakt moeten zijn voordat we voor God mogen verschijnen, want Hij aanvaardt ons zoals we zijn; maar om steeds meer Jezus' beeld in ons te weerspiegelen.

In litala maakt men naast al het handwerk in een enkel geval ook gebruik van mallen om zo steeds dezelfde vorm te krijgen. Maar verreweg het meeste dat uit de glasblazerij komt is uniek van vorm en mag pas na uitvoerige controle op kwaliteit en perfectie de naam litala dragen.

Ook in Gods gezin is niemand hetzelfde. De enige mal die God gebruikt is die van zijn Zoon. 'Het is ons, die met onverhuld gelaat de glorie van de Heer als in een spiegel aanschouwen, gegeven om herschappen te worden tot een steeds heerlijker gelijkenis met Hem, door de Geest van de Heer', lezen we in 2 Korintiërs 3:18. Niemand weet of beslist zelf hoe hij zal worden. Het enige wat God van ons vraagt is overgave aan Hem. Zijn handen, dezelfde handen die ons in de moederschoot hebben geweven, vormen ons naar zijn plan en naar het beeld van zijn Zoon. Iedereen anders, iedereen uniek – samen een kleurrijk geheel dat de veelkleurigheid van onze Heer weerspiegelt hier op aarde.

Eén ding staat daarbij vast: in de handen van de grote Glasblazer is iedereen bijzonder en bruikbaar om zo vrucht te mogen dragen voor Hem.

GEBED

Dankbaarheid

Heer,
mijn hart loopt over van dankbaarheid
voor uw velerlei gaven
en zegeningen.

De dankbaarheid van mijn hart
en mijn lippen zou ontoereikend zijn
als ik niet heel mijn leven in uw dienst zou stellen
om U hulde te brengen door mijn daden.

U zij dank en lof gebracht,
want U hebt een waardeloos wezen zoals ik
uit zijn nietigheid gehaald
om er uw uitverkorene van te maken,
en U hebt me gelukkig gemaakt in uw liefde
en in het besef van uw aanwezigheid.

Sadhou Sundar Singh